

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

2. Virtus & doctrina commendant formam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

gnationem Principes impelluntur. Experti sunt Ganymedes & Hebe. In illum sic lusum est:

Quid sibi vult pronæ Phrygius puer urniger undæ?

Regia quem volucris nuper in astra tulit.

Siccine divini liquido pro nectare pocli

Pincernæ gelidas dextera fundit aquas?

Hæc Jovis ex Aula Ganymedis præmia? fufum

Principis ut vinum : gratia fluxa perit.

II. (b) Aliud ex Ganymede, sed imitationis documentum, Virtus & forma in eo certabant : hinc etiamnum adolescens in cælum raptus est. Qua re demonstrare voluerunt sapientes Ethnici ac Ethici, teste Cicerone 1. Tuscul. Virum prudentem à Deo amari, & ipsum proximè accedere ad divinam mentem. Est enim Ganymedes anima hominis, quam ob eximiam virtutem Deus ad se rapit ; quæ tantò est pulchrior, quantò innocentior, & à contagione corporis remotior. Pocula Jovi ministrata indicant : Deum mirificè delectari officiis sapientiæ, eaque quasi sitire. Pulchritudo Ganymedis, virtutis est imago, quam si oculis corporis liceret cernere, ut Plato ajebat, mirificos sui amores excitaret in animis hominum. Aquila subvexit Ganymedem in alta, quia sapientia perspicax est, & acie aquilinâ prædita. Hæc Mythologus l. c. Adde ego ex Alciati emblemate 4.

Consilium, mens atque Dei cui gaudia præstant,

Creditur is summo raptus adesse Jovi.

Tractum id ex Xenophontis Symposio ; quò loco ait, Ganymedem non corporis, sed animi causâ à Jove in cælum translatum, idque ipsum nominis etymo tradit, nam *Γανυμήδης* dicitur, *ὅς γάρ ται μῦθεσσι*, qui divinis consiliis latatur. Claudius Minos in eundem locum.

III. (c) Per Ganymedis raptionem & in cælum translationem significatur, quosdam à Deo in ipso ætatis flore è vitâ evocari, ne proveciores annis, in Numinis offensam, & salutis discrimen incurrant. Est enim Deus amator innocentia. Sapientiæ 4. v. 11. dicitur. *Raptus est, ne malitia mutaret intellectum eius, & fictio (dolus) deciperet sensum eius.* Nam cum annis plerumque crescunt vitia, & turbidius fluit è cado, quidquid propius fundo est. Prænoscit Deus pericula labendi, hinc dilectas sibi animas maturè subducit iis. Propterea Salomon loc. cit. v. 14. *Placita enim erat Deo anima illius, propter quod properavit Dominus educere illum*

(c) Virtus & Sapientia commendant formam, (d) Cur quidam in flore ætatis moriantur.